

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7Csp/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519201460
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8519201460.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému: Y. M., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, L. M., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Y. Zima, s.r.o., so sídlom Okružná 1945/107, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 47234831, v konaní o zaplatenie 2.662,01 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd **z a s t a v u j e** konanie v časti o zaplatenie sumy 2,16 eur s príslušenstvom.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a. s.) sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 2.662,01 eur, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy od 4.4.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 11.6.2015 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 2.900,- eur a žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 84,55 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5.073,- eur. Do dňa podania žaloby žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy uhradil sumu 1.376,46 eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku a preto žalobca listom zo dňa 26.1.2017 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a súčasne ho upozornil, že ak nedôjde k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle § 565 Obč. zák. a dňa 19.3.2017 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 29.3.2017. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 2.662,01 eur. Žalobca si zároveň uplatňuje aj úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou zásielkou.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 20.12.2019 uviedol, že je nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a ním došlo dňa 11.6.2015 k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poukázal však na aplikačnú prax súdov SR, a na to, že v zmluve nie je uvedený dátum splatnosti jednotlivých splátok, je nesprávne uvedený termín konečnej splatnosti úveru ako 6/2020, keďže by mal byť uvedený presný dátum, preto má za to, že je potrebné tento úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový podľa §

11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže z predložených listín je nesporné, že žalovaný do dňa podania žaloby uhradil sumu 1.376,46 eur, do konca splatnosti úveru mu ostáva uhradiť ešte sumu vo výške 1.524,54 eur. Keďže predčasné vyhlásenie splatnosti všetkých splátok jednorázovo považuje za nesplátne, ku dňu podania žaloby žalovaného chýbalo k úhrade ešte 18 splátok po 84,55 eur a teda v takomto prípade sa mal žalobca v konaní domáhať zaplata sumy vo výške 2,64 eur. Vzhľadom na uvedené je žalovaný ochotný pristúpiť na uzavretie zmluvy, ktorým by sa zaviazal k úhrade celého nedoplatku v pravidelných 14 mesačných splátkach po 100,- eur, pod hrozbou straty výhody splátok.

4. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 24.4.2020 oznámil súdu že s návrhom na uzavretie zmluvy nesúhlasí a navrhuje, aby súd vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného návrhu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania.

5. V priebehu konania právny predchodca žalobcu predložil súdu návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, ktorým oznámil postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. a navrhol pripustiť zmenu na strane žalobcu, s čím postupca aj postupník súhlasili. Uznesením č.k. 7Csp/46/2019-110 zo dňa 16.6.2020 súd pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle podaného návrhu.

6. Podaním doručeným súdu dňa 6.7.2020 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplata sumy vo výške 2,16 eur s príslušenstvom. Čiastočné späťvzatie bolo doručené žalovanému, tento čiastočné späťvzatie žaloby nenamietal.

7. Súd nariadil pojednávanie na deň 11.11.2021. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti, súhlasil s vykonaním pojednávania bez jeho účasti. Na pojednávanie sa dostavil právny zástupca žalovaného, žiadal ospravedlniť neúčast žalovaného s tým, že žalovaný má vedomosť o pojednávaní a súhlasí s tým, aby sa vykonalo v jeho neprítomnosti. Súd v zmysle § 180 CSP rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného.

8. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že podľa jeho názoru neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky. Poukázal na to, že žalobca predložil predžalobnú upomienku zo dňa 26.1.2017, avšak táto bola doručovaná žalovanému na adresu A. XX, L. M., pričom táto adresa nikde nebola uvedená jednak ako trvalé bydlisko, ani ako adresa doručovania žalovaného a táto zásielka sa vrátila 2.2.2017 ako adresát neznámy. Teda táto zásielka sa nikdy nedostala do dispozičnej sféry žalovaného. Druhou podstatnou skutočnosťou je, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.3.2017 nebolo žiadnym spôsobom doručované, v súdnom spise sa nenachádza žiadna doručka, či to už doporučeným listom, nejaký podací lístok, alebo nejaké potvrdenie o prevzatí. Nie je zrejmé, že by táto zásielka bola daná do dispozičnej sféry žalovaného. Zároveň poukázal na § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., a na to, že pre postúpenie pohľadávky musia byť splnené tam uvedené podmienky. Za danej situácie má za to, že nebolo preukázané zo strany žalobcu, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a z toho dôvodu namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. S poukazom na uvedené žiadal, aby súd žalobu zamietol.

9. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi doloženými žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom k žalobe a zistil tento skutkový stav:

10. Právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) dňa 11.6.2015 uzavrel so žalovaným zmluvu označenú ako Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky, na základe ktorej bola žalovanému ako dlžníkovi poskytnutá pôžička (druh úveru: bezúčelový spotrebiteľský úver) vo výške 2.900,- eur, počet splátok 60 mesiacov, výška mesačnej splátky 84,55 eur, celková čiastka: 5.073,- eur, ročná úroková sadzba: 27,66 % termín konečnej splatnosti: 6/2020. V zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené: A. trvalé bydlisko žalovaného: Y. XXXX/XX, L. M., B. súčasná adresa: R. X/X, s poznámkou, že žalovaný žiada korešpondenciu zasielať na adresu: B.

11. Žalovaný splatil z uvedeného úveru celkovo sumu vo výške 1.376,46 eur. Žalobca zaslal žalovanému list zo dňa 26.1.2017, označený ako „Predžalobná upomienka“, ktorým ho upozornil, že ak do 5.3.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. V liste je uvedená

adresa žalovaného: A. XX, XXX XX L. M.. Zásilka obsahujúca predžalobnú výzvu sa vrátila žalobcovi s poznámkou: adresát je neznámy. Následne žalobca dňa 19.3.2017 úver zosplatnil, a žalovanému zaslal listinu „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, opätovne na adresu: A. XX, L. M.. Doklad o doručení resp. o odoslaní tejto listiny žalovanému nepredložil.

12. Pôvodný veriteľ - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla na základe rozdelenia zlúčením s tým, že jej právnymi nástupcami sa stali spoločnosti VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s. Následne na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 prešla pohľadávka uplatnená v tomto konaní zo žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s. na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., t.j. na terajšieho žalobcu, a to ku dňu 29.5.2020.

13. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase podpísania zmluvy (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

21. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase výpovede zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

25. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Súd dospel k právnomu záveru:

28. V prejednávanom prípade nie je sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 11.6.2015 je spotrebiteľskou zmluvou a teda zmluvný vzťah medzi sporovými stranami má spotrebiteľský charakter.

29. V danom prípade ide o právo vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pohľadávka z ktorého bola postúpená tretej osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitímácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v nadväznosti na splnenie podmienok § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ.

30. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu je v danom prípade (vzhľadom na účinnosť postúpenia pohľadávky) dôležité prihliadať na to, či boli splnené podmienky na postúpenie práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Tento zákon upravuje podmienky poskytovania určitého druhu úverov (konkrétne spotrebiteľských úverov), teda vo vzťahu k bankám a k postupovaniu pohľadávok z týchto úverov je § 17 ods. 1 cit. zákona úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Jednou z podmienok na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru upravenej v tomto ustanovení je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou v júni 2020, teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávky (29.5.2020) iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v cit. § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na

aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka.

31. V danom prípade právny predchodca doložil k žalobe listinu označenú ako „Predžalobná upomienka“, avšak súd nemal preukázané jej doručenie 26.1.2017 žalovanému Y. M., a navyše uvedená zásielka bola žalobcom zaslaná žalovanému na inú adresu (A. XX, L. M.), ako je adresa žalovaného uvedená v zmluve zo dňa 11.6.2015 - Y. XXXX/XX, resp. R. X/X. Táto zásielka, neprevzatá žalovaným, sa vrátila žalobcovi s poznámkou poštového doručovateľa „adresát je neznámy“. Z uvedeného je zrejmé, že zásielka obsahujúca predžalobnú upomienku zo dňa 26.1.2017 sa teda vôbec nedostala do dispozičnej sféry žalovaného. Rovnako súd nemal zo strany žalobcu preukázané ani doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 21.10.2017, keďže žalobca ani jeho právny predchodca nepredložili súdu žiaden dôkaz o tom, že by uvedenú listinu doručili resp. aspoň že by ju odoslali žalovanému. Navyše aj vo vzťahu k tejto listine - oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, je potrebné konštatovať, že je na nej uvedená odlišná adresa od adres uvedených žalovaným v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

32. V prípade, ak chce veriteľ ukončiť zmluvu, čo má za následok predčasnú splatnosť zostatku dlhu, je potrebné dodržať postup v zmysle cit. § 53 ods. 9 OZ. Právny predchodca žalobcu, ani žalobca nepredložili počas konania doklad o tom, že by žalovaný bol vyzvaný na úhradu dovtedy omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, a to takým spôsobom, aby sa tento prejav vôle žalobcu dostal skutočne do dispozičnej sféry žalovaného (na korešpondenčnú adresu uvedenú v zmluve o úvere zo dňa 11.6.2015).

33. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície. Dôjdením do sféry vplyvu príjemcu sa rozumie napríklad vhoďenie listu do schránky príjemcu alebo dôjdenie mailu na mailovú adresu príjemcu, ak príjemca dal v zmluve najavo, že písomnosti možno posilať aj elektronicky. Rozhodujúce je objektívne hľadisko, t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle.

34. V prejednávanej veci, za situácie, keď súd nemal preukázané, že sa výzva na splatenie dlhu pred zosplatením úveru, preukázateľne dostala do dispozičnej sféry žalovaného, dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, teda že nedošlo k platnému zosplateniu úveru. Ak úver nebol platne zosplatený, následné postúpenie pohľadávky z celého úveru je v rozpore s cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne s požiadavkou postúpiť úver buď po konečnej splatnosti úveru alebo po jeho platnom vyhlásení za predčasne splatný. Súd teda nemal preukázané podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

35. Ako už bolo uvedené, § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to pri úverových pohľadávkach vzniknutých z úverových zmlúv uzavretých s bankami. Keďže neboli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky podľa lex specialis, nie je potrebné sa už bližšie zaoberať splnením podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže už nesplnenie podmienok na platné postúpenie podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. spôsobuje nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Predsa však len je potrebné uviesť, že v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú upravené 2 základné podmienky pre možnosť banky postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, a to omeškania dlžníka s plnením aspoň časti peňažného záväzku viac ako 90 dní a písomná výzva banky pred postúpením pohľadávky. Práve táto výzva má slúžiť ako posledná možnosť pre dlžníka na odvrátenie postúpenia pohľadávky a zotrvanie v právnom vzťahu s bankou. Žalobca, ani jeho právny predchodca, nepredložili súdu žiaden doklad o tom, že by vyzvali žalovaného na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky. Aj keď to priamo v zákone o bankách nie je uvedené, z logiky veci vyplýva, že písomná výzva by mala byť doručovaná v primeranom čase pred postúpením pohľadávky, keďže ide o určitú ochranu dlžníka pred postúpením pohľadávky banky inému subjektu, ktorým vo väčšine prípadov nie je banka. Predžalobnú upomienku zo dňa 26.1.2017, resp. oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 29.3.2017, teda listiny vyhotovené a doručované žalovanému viac ako 2 roky pred účinnosťou postúpenia pohľadávky, nemožno považovať za výzvy doručované v primeranom čase pred postúpením pohľadávky. Navyše opätovne je potrebné zdôrazniť, že v obidvoch listinách je uvedená adresa odlišná od adres uvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 11.6.2017 a že zásielka obsahujúca predžalobnú upomienku sa z takejto adresy vrátila s poznámkou „adresát je

neznámy“. V danom prípade, vzhľadom na vyššie popísané skutočnosti, t.j. že žalobca nepreukázal, že by výzva na splatenie dlhu, resp. upozornenie na možné zosplatenie dlhu, sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného (boli zasielané na inú adresu, aká je uvedená v zmluve), je potrebné konštatovať, že neboli splnené podmienky na predčasné zosplatenie dlhu a následne ani na platné postúpenie pohľadávky na tretiu osobu.

36. Splnenie ani jednej z podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách teda súd nemal preukázané. Súd v tomto smere zároveň poukazuje na rozhodovacia líniu, ktorej sa pridávajú viaceré súdy vo svojich rozhodnutiach a ktoré písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky považujú za jednu z podmienok na platné postúpenie pohľadávky banky (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, 5Co/159/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/898/2014, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp. zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016, sp. zn. 5Co/173/2017 zo dňa 20.9.2017 a ďalšie).

37. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd v prevyšujúcej časti (po čiastočnom zastavení konania) žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

38. Pre úplnosť súd poznamenáva, že rozhodnutie o pripustení žalobcu do konania namiesto pôvodného žalobcu je procesným rozhodnutím, pri ktorom sa skúma skutočnosť, či právo bolo prevedené na inú osobu. Následky prípadného neplatného postúpenia resp. nesplnenia podmienok na postúpenie pohľadávky upravenej osobitnými predpismi (a s tým prípadne súvisiaci nedostatok aktívnej legitímácie) súd skúma až pri rozhodnutí vo veci samej.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 255 CSP. Žalovaný bol v tomto konaní úspešný v celom rozsahu, keďže žalobca zobral žalobu späť o zaplatenie sumy 2,16 eur a nebolo preukázané, že by tak urobil pre správanie sa žalovaného a v prevyšujúcej časti bola jeho žaloba zamietnutá. Preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.